

Zarja izhaja vsak dan razen nedelje in praznikov ob polu enajstih dopoldne. — Naročnina z dostavljanjem na dom ali po pošti K 1.50. Posamezna številka 6 v. Letna naročnina K 18.—, polletna K 9.—, četrtna K 4.50. — Za inozemstvo K 30.—, — Naslov: Upravništvo „Zarje“ v Ljubljani, Selenburgova ulica št. 6, II. nadst. Uradne ure za stranke od 11.—12. dopoldan in od 6.—7. zvečer. ::

ZARJA

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo v Ljubljani sprejema vse uredniške rokopise, ki jih ne vrača. — Upravništvo sprejema naročnino in inserate. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Cena inseratov: Enostopna petitvrstica 20 vin., pogojni prostor 25 vin., poslana in razglasi 30 vin. — Naslov: Uredništvo „Zarje“ v Ljubljani, Selenburgova ul. 6, II., uradne ure za stranke od 9.—12. dop. in od 1/26.—1/27. zv. — Reklamacije poštne proste.

Štev. 44.

V Ljubljani, v četrtek dne 27. julija 1911.

Leto I.

Delavski post.

I.

Tekom križarske vojske, ki so jo v družbi z raznorodnimi in raznovrtnimi agrarci podvzeli proti argentinskemu mesu slovenski klerikaleci, so porodili vsega skup tri argumente. Klerikaleci očitajo argentinskemu mesu troje: prvič pravijo, da ni za nič, da ni vžitno; drugič, da ni nič cenejše in da mesnih cen nič ne ublaži, tretjič trdijo, da vživanje mesa delavstvu ni potrebno in da je meso lahko nadomestiti z drugimi, enako redilnimi živili. Te tri razloge so že nešteto krat premleli v „Slovenec“ in na svojih shodih, na teh treh argumentih sloni ves klerikalni boj proti argentinskemu mesu. Če podremo te tri argumente, če pokažemo vso njih ničnost in neresnost, se zruši in sesuje vse klerikalno razlogovanje kakor hišica, zgrajena iz kart, vsem pa postane očitno, da je to razlogovanje bilo le hinavska krinka, le zlagana preteza, s katero so skrbno zakrivali svoje delavskim slojem sovražno stališče v mesnem vprašanju.

Za demoliranje prvega klerikalnega razloga, ki hoče z nevžitnostjo, s slabo kvaliteto „ubiti“ zaklano in ohlajeno argentinsko meso, ne bo treba posebnega truda. Najtrdnější, najprepričevalnejši dokaz za neresnost klerikalnega argumenta nam podaja Velika Britanija, ki povzije leto za leto ogromne množice prekomorskega mesa. Ta dežela je na glasu, da je v njej med vsemi evropskimi državami največje blagostanje doma. Za delavstvo tudi Velika Britanija ni paradiz na zemlji: tudi nad angleškim delavcem žvižga kapitalistični bič, tudi angleški delavec trpi pod kapitalistično tlako in desetino. Ampak velikobritansko delavstvo si je s svojo staro, mogočno organizacijo izvojevalo ne le respekt svojih izkoriščevalcev, temveč kos za kosom je v trdih, junaskih bojih iztrgalo in izsililo iz njih ugodnejše delovne razmere, krajši delovni čas in — višje mezde. Nikjer drugod ni delavstvo tako dobro plačano, kakor na Angleškem in nikjer drugod ni življenje zatiranih in izkoriščanih delavskih množic, njih „standard of life“ (izg. lajf), kakor pravijo Angleži, tako dobro kot v Veliki Britaniji.

Zdaj pa prihajajo klerikaleci in agrarci, slovenskega in nemškega jezika, rimske in kalvinske vere, z neslano frazo, da je argentinsko meso nevžitno ali pa vsaj neznanosko slabo. Kar tekne dobre hrane vajenim in precej izbirčnim angleškim želodcem, tega ne prenese — po zatrevanju klerikalcev — naš želodec, ki mu je lakota boljša zvanka kot dobrota iz kuhinje!

Toda čemu bi romali na Angleško po dokaze proti klerikalnim trditvam, ko nam leže

doma kar kupoma pred nosom. Tekom dobrega pol leta, odkar prihaja k nam argentinsko meso, ga je došlo okroglo štiri tisoč ton in bo v prihodnjih dneh do zadnje deke razprodan. Štiri milijoni kilogramov mesa — to niso mačje solze! Če računamo na rodbino petih članov pol kilograma mesa na dan — in katera delavska rodbina bi zmogla ob sedanjih draginjah več! — ni vživalo dvesto tisoč ljudi več ta čas drugega mesa kot argentinsko. Če pomislimo, da je dobivala argentinsko meso le dobra desetina mest v Avstriji, in če si predočimo, da je izključno in skozi dobrega pol leta vživalo prekomorsko meso prebivalstvo, ki bi s svojim ogromnim številom lahko napolnilo veliko tržaško mesto, potem šele razumemo, da je argentinsko meso razsežno in dolgotrajno preskušujo avstrijskega mestnega prebivalstva dobro obstalo in da nemara vendarle ni tako za nič, kot bi ga „Slovenec“ rad pričuval.

Toda pustimo to! Recimo, da je argentinsko meso tako za nič, da ga niti pes ne povoha! Zakaj pa potem tisto kričavo vpitje proti argentinskemu mesu, ki že mesece in mesece napolnjuje „Slovenec“, predala in klerikalne shode, odkod tista strastna gonja, ki so jo vprizorili vsi agrarci avstrijskih in ogrskih dežel v mednarodnem bratstvu in v složenem objemu? Nihče izmed njih se še ni upal izpostaviti se splošnemu krohotu s trditvijo, da je argentinsko meso nezdravo. In če zdravju ni škodljivo, pred „nevžitnostjo“ prekomorskega mesa se ljudstvo samo lahko brani. Nihče ni siljen, da hodi v mesnico z argentinskim mesom, nihče ni primoran, da ga kupuje, če mu ni všeč.

Zakaj torej to besno in trdovratno kričanje klerikalcev zoper „nevžitno“ meso? Marsikaj je nevžitnega, pa klerikaleci in agrarci molče. Zelo nevžitne so n. pr. klerikalne in agrarne protiantargentinske fraze, pa jim vendar ti gospodje nečejo enkrat za vselej prepovedati vstopa v deželo. Nevžitni n. pr. so . . . afriški sloni, ampak cele črede živih slonov dovajajo menezarije brez agrarnega in klerikalnega protesta čez mejo . . . dočim ne puste zelo vžitnega svinjskega repa v državo, niti enega ne!

Vzrok vehementne opozicije klerikalcev in agrarcev proti uvozu argentinskega mesa in njegova „nevžitnost“. Narobe, zaradi tega, ker je argentinsko meso za klerikalece in agrarce prevržito, zato ga napadajo. Ker se močno boje argentinske konkurence, zato tako goreče oznanjajo ti oderuški kumpani delavskemu ljudstvu post, zdrževanje od mesnih jedil!

Sicer pa imajo klerikaleci in agrarci vzroka dovolj, da ne načenjajo poglavja o „nevžitnosti“ argentinskega mesa. Meso, ki prihaja

k nam iz Argentine, so najboljši deli „najboljše“, za izvoz pitane živine. Res je, da izgubi vsled ohlajevanja in zopetnega segrevanja nekaj svoje izborne slasti, ampak slastnejše je še zmerom kot dobra polovica mesa, kar se ga v Avstriji zakolje in in pojé. Ampak v tem, da mora iskati avstrijsko delavsko ljudstvo svoj vsakdanji živež onkraj daljnega oceana, četudi na okusu vsled prevoza nekaj trpi, dočim mu domači oderuhi pred nosom zapirajo meje, je neozdravljiv madež in neizbrisna sramota, ki si jo je pred vsem ljudstvom, iz gole samopašnosti in objestne pohlepnosti, nakopala klerikalna in agrarna gospoda!

Ogrska v službi carjeve policije.

Budimpešta, 23. julija.

Daleč naokrog po svetu je bila nekdanj razširjena legenda o viteških, svobodno ljubečih Madjarih. To je bilo v tistih časih, ko še ni bilo tako dobro znano, da je vsak narod ločen v neko višjo pa v nižjo plast in da je med „reprezentanti naroda“ pa med „ljudstvom“ razlika tem večja, čim večje privilegije uživajo na vrhuncih in čim manj pravic imajo oni v nižavah. Takrat ko je dunajski absolutizem tudi Ogrsko prijel s svojimi kleščami in madjarskim fevdalcem dajal pretvezo, da so svoj boj za nadvlado v deželi lahko prikazovali kot boj za svobodo dežele, so uživali simpatije revolucionarjev po vsem svetu. Bojevniki za svobodo so prihajali k uam pomagat v bojih zoper vsako avtokracijo in Ogrska je takrat prišla na glas nekako druge Anglije, kjer baje najdejo zavetišče vsi, ki so doma preganjani zaradi politike in svobode.

Tista fevdalna gospoda, ki je nekdanj bila revolucionarna, je v teku let dobila vso moč v deželi v svoje roke. Danes se ji ni treba bojevati za svoje pravice, ker ima cele kupe privilegij. Njena bojna fronta se je obrnila proti onim, ki še nimajo nobenih pravic pa bi tudi radi dosegli nekoliko svobode. Nekdanji revolucionarji so se izpremenili v zagrizene reakcionarje in Ogrsko, nekdanje pribežališče politično preganjanih je danes preganjališče vseh ki se še upajo verjeti v pravico svobode.

S krvavim sovraštvom in z nevtolajljivim gnevom v srcu je leta 1849. ogrska vstaška vojska pri Vilagosu kapitulirala pred carjevo armado. Danes pokleka uradna Ogrska prostovoljno pred batuškiško policijo v prah in vsiljivo se ji ponuja za birača.

V Zavčerezem na Ruskem Poljskem se je leta 1904. izvršil atentat zoper nekega de-

lovodjo ondote livarne. Policija je osumila in prišla delavec Ivana Holveko, Petra Kavko in Mihajla Kogrisa. Vsi so bili obsojeni in iguani v Sibirijo. Holveki se je posrečilo pobegniti in po dolgi odiseji je prišel v Budimpešto, kjer je dobil dela v tovarni Kaszab in Breuer. Vsled splošne amnestije je pozneje tudi Kavka dosegel svobodo; ko je zvedel Holveka, je tudi on prišel v Budimpešto in dobil v isti tovarni delo. Ali Holveka je bil srt s svojo ženo, ko je tudi ta zvedela, kje je njen mož, ga je iz zlobe denuncirala policiji, nakar je rusko poslaništvo na Dunaju dobilo nalog iz Petrograda, naj vpraša ogrsko justično ministrstvo, če je Holveka res v Budimpešti. Tega ni bilo težko poizvedeti, ker je bil Holveka po predpisu zglazen. Ali budimpeštanska policija je takoj storila več nego ji je velevala dolžnost in pravica. Imela je justičnemu ministrstvu naznaniti, da je Holveka v Budimpešti in to je imelo sporočiti njeno naznanilo ruskemu poslaništvu. Ali policija je takoj aretirala Holveko. In še to ji ni zadostovalo. Ker je tudi Kavka ruski podanik, ker sta oba delala v eni tovarni in oba stanovala v enem stanovanju, je kar meni nič tebi nič aretirala tudi Kavko in dne 23. aprila t. l. oba spravila na policijsko odgonsko postajo.

Do tod je policija ravnila bečarsko, kakor pač zna budimpeštanska, zaradi njenih kazaskih šeg splošno znana policija. Ali sedaj se začneja podlost justičnega ministrstva. To je namreč z lakajsko nesramnostjo predložilo ruskemu poslaništvu vprašanje, če želi ruska vlada, da se ji izročita aretirana ruska podanika. Nesramno in lakajsko imenujemo to početje, ne le ker je nečloveško, ampak ker justičnemu ministru za enkrat sploh nič ni bilo mar, zakaj se ruska vlada interesira za Holveko. Saj bi bilo mogoče, da ga iščejo zaradi kakšne dedščine. Kaj ima ogrska justica ruski vladi ponujati izročanje?

Rusko poslaništvo je dobilo ogrsko obvestilo, ali od ruske vlade ni prišlo na to nič. V zmislu pogodbe o izročanju z Rusije iz leta 1878. se mora izročitev zločinca zahtevati najkasneje štiri tedne izza tistega dne, ko je tuja država dobila obvestilo o bivašču zasledovanega. Ruska vlada tega ni storila. Za Ogrsko je bilo sedaj nedvomno, da ima nemudoma izpustiti oba aretiranca. Ali pri nas imajo druge navade. Naše justično ministrstvo se je tako ponižalo, da je vzel poteklemu roku še enkrat nujno ponovilo svoje „vprašanje“. In tedaj je z več tedensko zamudo prišel dne 8. junija od ruske vlade dopis z zahtevo za izročitev.

V zmislu omenjene pogodbe je imela ogrska vlada sedaj odkloniti izročitev zaradi zamude. Najbrže je rusko poslaništvo samo pričakovalo kaj takega. Ali madjarski

MAKSIM GORKIJ:

Mati.

Socialen roman v dveh delih.

Mati ga je videla skoro vsak dan. Od napa se se tresle vancema noge in trdo sta se upirala v zemljo; oba sta bila stara, koščena, glavi sta jima trudno in žalostno omahovali, kalne oči izmučeno migale. Za njima se je vlekle in šibilo dolgo, mokro bruno ali pa skladanica desek, a ob strani je s napuščenimi vajeti korakal Nikolaj, ves razcapan, zamazan, v težkih škornjih, s čepico na zatilnik pomaknjeno, neokreten kakor pravkar iz zemlje izkopan stor. Tudi njemu je glava omahovala, gledal je sebi pod noge in ni ničesar drugega hotel videti. Njegova konja sta slepo vozila proti nasprotnim vozem in proti ljudem; okolo njega so kakor čmrliji brenčale srdite psinke in glasen krik je rezal zrak. Ne da bi okrenil glavo, je rezko in glušeče žvižgal in mrmral svojim konjem:

— Nu, hi, hi!

Vselej, kadar so se zbrali pri Andreju tovariši na skupno čitanje nove številke inozemskega časopisa ali brošure, je prišel tudi Nikolaj, sedel v kot in molče poslušal eno, dve uri. Končavši čitanje, se je mladina razgovarjala, a Vjesovščikov se ni udeleževal razgovorov. Najdalje je ostajal od vseh, in če sta bila sama z Andrejem, ga je mrke vprašal:

— A kdo je glavni krivec?

— Glej, kriv je tisti, ki je prvi izrekel — to je moje! Ta človek je umrl že pred

nekaj tisoč leti in zamanj se srdiš nad njim! — je šaljivo odgovoril Malorus, a oči njegove so gledale nemirno.

— In bogatini? In tisti, ki za njimi stojijo? Ali imajo ti prav?

Malorus se je prijel za glavo, vihal si brke in je dolgo in priprosto govoril o življenju in o ljudeh. Ampak vselej je govoril tako, kakor da so krivi sploh vsi ljudje in to Nikolaju ni bilo po godu. Stisnil je tolste ustni, odkimal živahno z glavo, nezaupno dejal, da ni tako in nezadovoljen odšel.

Enkrat je dejal:

— Ne, krivci morajo biti . . . in tudi so: Rečem ti — prvorati moramo vse življenje kakor pleveljnato polje . . . brez usmiljenja! — Tako je nekoč govoril Isaj o vas! — je pripomnila mati.

— Isaj? — je vprašal Vjesovščikov in obmolnil.

— Ta hudeba! Povsed voha in izprašuje . . . tudi po naši ulici je hodil in kukal skozi okna . . .

— Kukal? — je ponovil Nikolaj.

Mati je že ležala v postelji in ni videla njegovega obraza. A razumela je, da se je po nepotrebnem oglasila, zakaj Andrej je takoj popravljal:

— Naj hodi in naj kukal! Obilo prostega časa ima, pa se spreha . . .

— Ne, ne, pešakaj! — je zamoklo dejal Nikolaj. — Torej je on kriv!

— Česa? — je naglo vprašal Malorus. — Svoje gluposti?

A Vjesovščikov mu ni odgovoril in je šel.

Malorus je medlo in utrujeno hodil po izbi semintja in šaral s svojimi tenkimi nogami. Čevlje je zmerom sezuval, da ni ropotal in motil Vlasovke. A ona ni zaspala in po odhodu Nikolaja je nemirno dejala:

— Bojim se ga! Kakor pregnana peč je: ne greje, ampak žge . . .

— Da-a! . . . je zategnjeno odgovoril Andrej. — Hud fant je. O Isaju nikar ne govorite z njim . . . ta Isaj v resnici vohuni . . . in prejema za to denar!

— Nič čudnega! Njegov kum je orožnik! — je pripomnila mati.

— Bojim se, da ga Nikolaj ubije! — je dejal Malorus. — Glejte, kakšna čuvstva so vzgojili zapovedniki našega življenja v podložnih ljudeh! Če taki ljudje kot Nikolaj občutijo svojo sramoto in če jih mineva potrpljenje . . . kaj bo iz tega? Kri bo brizgala kvišku, da se zemlja speni v njej kakor mlo . . .

— Strašno je, Andrijuša! — je tiho vzklila mati.

— Kdor muhe požira, bljuje! — je po kratkem molku dejal Andrej. — In glejte, mamica, vsako kapljico njihove krvi so že vnaprej oprala cela jezera ljudskih solz.

Nenadoma se je potihlo zasmejal in dostavil:

— Resnično je . . . a žalostne!

XX.

Nekoč na praznik je mati prišla iz branjarije, odprla duri in obstala na pragu — ra-

dost jo je obhila kakor droban, poleten dež: v izbi je zvenel krepki Pavlov glas.

— Ona je! — je zaklical Andrej.

Mati je opazila, kako se je Pavel urno okrenil, in je videla, da navdaja njegov obraz tolažljivo čuvstvo.

— Ali si se zopet vrnil . . . domov . . .

— je zamomljala vsa zmedena od nepričakovanega dogodka in sedla.

Sklonil se je k njej, v kotičkih njegovih oči so se zasvetile jarke, drobne solze in ustni so mu zatrepale. Nekaj trenutkov je molčal in tudi mati ga je molče opazovala.

— Hvala ti, mama! — je z globikim, nizkim glasom izpregovoril Pavel in ji stisnil s tresočimi prsti roko. — Hvala ti, ljuba moja!

Izraz njegovega obličja in glas njegovih besed sta jo radostno pretresla; pogladila mu je glavo in zadržujoč močno utripanje srea je tiho dejala:

— Kristus boji s teboj! . . . Zakaj . . . čemu?

— Hvala ti, ker pomagaš našemu veliku delu! — je dejal Pavel. — Redka sreča je, da ima človek mater, ki mu je tudi po duhu sorodna!

Molče in željno je požirala njegove besede z odprtim sream in se je radovala nad sinom, ki je stal ves razžarjen tik nje.

(Daj.)

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo Tolstovrško slatino, ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislava voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene in organizacije 20 v, kamor naročnik določi. **Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroško,** kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. **Svoji k svojim!**

B. Götzl, Ljubljana

Mestni trg št. 19. - Stari trg št. 8.

je dve prošnji zavrnili, o dveh pa se bo jutri glasovalo. Skoro ves dnevni red je bil zamašen z interpelacijami, tako da je razprava o brambnih predlogih trajala le kratek čas.

Kolera.

Trst, 26. julija. Uradno se poroča, da se od sobote naprej ni tukaj pojavil noben nov slučaj kolere.

Berolin, 26. julija. Glasom uradnih poročil je kolera precej močno razširjena po južni Italiji in Siciliji, kar pa hoče italijanska vlada prikriti.

Carigrad, 27. julija. Tu je devet novih slučajev kolere.

Solun, 27. julija. Tekom zadnjih 24 ur je umrlo v Peči in Djakovu 12 oseb na kolero, med njimi tudi dva vojaka.

Skoplje, 27. julija. Oblasti se radi pojave kolere vznemirjajo. V Peči je že 17 mrtvih. Mesto je popolnoma osamljeno.

Albanija.

Dunaj, 26. julija. Iz Cetinja prihaja vest, ki popolnoma nasprotuje zadnjemu poročilu, da je kralj Nikola naprosil zastopnike zunanjih sil, naj posredujejo pri turški vladi, da dovoli Malisorom nove koncesije. Uradno se javlja, da je ta vest popolnoma napačna in tendenciozna. Malisori se čutijo vsled neenakega boja izčrpane in popolnoma ugonobljene pa prosijo za olajšavo, ki bi jim omogočila, da se čimprej zopet vrnejo v svoje domove. Črna gora to odkritosrečno želi in podpira to stremenje. (Kralj Nikola igra v teh vprašanjih zelo dvoumno in dvorezno vlogo! Op. ured.)

Solun, 26. julija. Bolgarska četa je ponoči pri mostu, ki pelje pri Strumici čez reko Vardar, napadla tam taborečo turško stražo. Po enournem boju so se vstali umaknili. Radi ponovnih napadov na železnice so vse vojaške straže ojačane.

Solun, 26. julija. V Skadru je prišlo prebivalstvo manifestacije odhajajočemu vrhovnemu poveljniku Torgut Šefket paši. Prebivalstvo je na shodu sklenilo, turško vlado prositi, da se odpoklicanje Torgut Šefketa umakne, ker drugače zamorejo nastati še večje homatije.

Turški parlament.

Carigrad, 26. julija. Turška vlada stoji na stališču, da ni povoda za predčasno sklicanje parlamenta. Če bo albansko vprašanje rešeno do 13. oktobra, bo parlament sklican 14. oktobra, če ne pa mesec dni pozneje, kakor je bilo prvotno namenjeno.

Anglija in Maroko.

London, 27. julija. Današnja seja poslanske zbornice se pričakuje z velikansko napetostjo, ker je ministrski predsednik Asquith napovedal, da poda važna po-

jasnila o maročanskem vprašanju. V poučenih krogih sodijo, da bo Asquith naglašal, da angleški interesi v Maroku ne dopuščajo, da bi se to vprašanje reševalo brez Anglije.

Berolin, 26. julija. Uradni krogi so zelo zlovoljni, da posega Anglija v francosko-nemško pogajanja zaradi Maroka in pripisujejo vsled tega tudi govoru, ki ga je imel angleški finančni minister Lloyd George zadnji petek, zopet večjo važnost. Časopisi, ki imajo stike z zunanjim uradom, naglašajo, da Lloyd George ne bi bil mogel žugati Nemčiji, če ne bi bil sporazumljen z londonskim kabinetom. Nastop Anglije — pravi — moti dosedanja razvoj in ustvarja nove težave, ki so zelo nevarne splošnem položaju.

Pariz, 26. julija. Francosko časopisje izraža veliko zadovoljnost, da se Anglija oglašja za besedo, češ Nemčija mora zdaj spoznati, da so njene zahteve po odškodnini v Afriki absurde in da Francija ni osamljena.

London, 26. julija. O Lloyd Georgevem govoru je razširjena nova razlaga, da namreč ni bil naslovljen le na Nemčijo, temveč tudi na Francijo, katero je angleška vlada hotela opomniti, da ne sme biti preveč popustljiva napram Nemčiji.

Car v Nemčiji.

Berolin, 26. julija. Iz Friedberga javljajo: Sem je zopet prišlo več uradnikov politične policije. To potrjuje kljub vsemu demitiranju, da ima ruska carska obitelj koncem prihajajočega meseca priti sem.

Poležaj v Perziji.

Teheran, 26. julija. Ministrstvo je podalo demisijo, katero je regent sprejel.

Teheran, 27. julija. Demisiji kabineta je pripomniti: Pred kratkim je Sipahdar na splošno željo medšlisa (parlamenta) prevzel ministrsko predsedništvo. Med tem pa se je močno utrdil sum, da se ni zanašati nanj. Pred dvema mesecema je Sipahdar nepričakovano odpotoval iz Teherana v Rešt, odkoder je javil parlamentu, da namerava odpotovati v Evropo. Vendar pa je ostal v Reštu in šele pred kratkim se je na poziv medšlisa vrnil v Teheran. Neposredno na to pa je prišel Mohamed Ali v Perzijo. Sipahdar ni storil nobenega koraka proti njemu. Že to je zbudilo sum, še bolj pa dejstvo, da ga je Mohamed Ali imenoval za svojega namestnika. Končno je parlament izgubil zaupanje vanj in zahteval njegov odstop. Na to so demisionirali tudi ostali ministri.

Teheran, 26. julija. Politično moč v glavnem mestu ima v rokah poseben odbor, ki vodi lokalno policijo, pa tudi vse obrambne priprave zoper Mohamed Alija.

Peterburg, 26. julija. Iz Teherana javljajo „Novemu Vremenu“ da ima Mohamed Ali mnogo milijonov, ki mu jih je dal strie Šili Sultan, ki pričakuje, da se bo lahko vrnil iz pregnanstva, če postane Mohamed Ali zopet šah. — Iz Odese javljajo, da se Mohamed Alijevi uradniki pripravljajo na odhod v Perzijo, ker so prepričani o njegovi zmagi.

Revolucija na Haiti.

Berolin, 26. julija. Nemški parnik „Bremen“, ki je bil doslej v Montrealu (v Kanadi), je dobil povelje, da odpluje za varstvo nemških interesov na Haiti v Port-au-Prince.

Novi York, 26. julija. Predsednik Simon pričakuje, da bodo Zedinjene države posredovale na Haiti.

Odgovorni urednik Fran Bartl.
Izdaja in zalaga založba Zarje
Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Izvanredni občni zbor
zadruga „International“ v Trstu
se vrši dne 30. julija 1911
dopoldne ob 10. uri.

Dnevni red:

Posvetovanje in sklepanje o izrednih odločbah v zadrugi.

Odbor.

skladišče oblek — domačega izdelka — za gospode in dečke. — Velika izbira tu- in ino- zemskega blaga za obleke po meri. — Solidna postrežba. — Vedno nizke cene.

Sodrug! Agitirajte za socialno demokratično časopisje! Vsak sodrug bodi naročnik našega lista, vsaka družina naj čita „Zarjo“.

Zapomni ne zabl:

Bolan ali zdrav,
Le „FLORIAN“ rabi,
Želodcu bo prav!

je krepčilo želodca,
potrebno v vsaki skrbni hiši!

Ljudska kakovost liter K 244.
Kabinetna kakovost „ „ 480.
Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Postavno varovano.

Trgovina žita in deželnih pridelkov

Kmet & Slivar

Ljubljana, Marije Ter. cesta 8.

Zastopstvo in zaloga valjčnih mlinov

Vinko Majdič, Kranj,
Peter Majdič, Jarše.

Restavracija pri Perlesu

Ljubljana, Prešernova ulica 9, poleg glavne pošte
priporoča se sl. občinstvu za obilen obisk. Društvam so na razpolago sobe, salon in vrt za shode, sestanke in razne veselice. Keglišče se odda za vsaki čas družbam.

Z odličnim spoštovanjem

Marija Petan.

Delavska hranilnica in posojilnica

(vpisana zadruga z omejenim jamstvom.)

v Ljubljani, Wolfova ul. št. 3, II. nadstropje.

Obreštuje hranilne vloge po 4 1/2 %.
Sprejema vloge na tekoči račun.
Posojuje na osebni kredit in (zastave) vredn. listine, hipoteke itd.

Urađuje se vsak četrtek od 2. do 3. ure in vsako soboto od 6. do 7. ure popoldne; nujna pojasnila se daje pa tudi ob vsakem drugem navadnem dnevnem času.

Kavarna
Unione v Trstu
ulica Caserma in Torre Bianca
se priporoča.

Hotel Tratnik

„Zlata kaplja“

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 27,
v bližini kolodvora.

Lepe zračne sobe. Prilznanu fina kuhinja. Izborne pijače. Nizke cene.

Lepi gostilniški prostori in povsem na novo urejeni velik senčnat vrt.

Laška in dunajska

kuhinja

Šelenburgova ul. 7

nasproti glavne pošte

Vsak čas se dobe mrzla in gočka jedila, zmiraj sveže morske ribe in izvrstno in ravno došlo vino „Brioni“.

Sprejme se abonente na kosilo in večerjo.

V prenovljenih prostorih in pod novim ravnanstvom se priporoča sl. občinstvu za obilen obisk.

Malo reklame

Veliko izbir

A. & E. Skaberné
Ljubljana, Mestni trg 10

Nizke cene